

RZECZPOSPOLITA POLSKA
ZASTĘPCA PROKURATORA
GENERALNEGO

Warszawa, dnia 17.01. 2014 r.

B sekretariat Wicemarszałka Senatu RP
Marii Pańczyk-Pozdziej

Wpłynęło dn. 20.01.14

Nr 11AP/38 NK. 1692

Podpis RD

PG IV KSK 1119/13

SP E K R E M I A
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 20.01.14
nr. 367 podpis

Pani
Maria Pańczyk - Pozdziej
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Wicemarszałek,

Odpowiadając na pismo Pani Wicemarszałek z dnia 18 grudnia 2013 r., znak BPS/043-45-1961/13, wraz z załączonym doń oświadczeniem złożonym przez Senatorów: Wojciecha Skurkiewicza, Bogdana Pęka i Grzegorza Wojciechowskiego na 45. posiedzeniu Senatu w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie skazania Jana P i oraz w nawiązaniu do pism skierowanych przez Prokuratora Generalnego na ręce Marszałka Senatu w dniu 24 lipca 2013 r. w związku z oświadczeniem m.in. Senatorów: Bogdana Pęka i Grzegorza Wojciechowskiego złożonym na 35. posiedzeniu Senatu i w dniu 19 listopada 2013 r. w związku z oświadczeniem m.in. Senatorów: Wojciecha Skurkiewicza, Bogdana Pęka i Grzegorza Wojciechowskiego złożonym na 40. posiedzeniu Senatu uprzejmie informuję:

Dokonywanie ustaleń faktycznych w przypadku wydania wyroku skazującego oraz wskazywanie rodzaju poszlak i łączącego je logicznego ciągu, jest wyłączną domeną sądu orzekającego, a nie prokuratora, w tym również Prokuratora Generalnego.

Powyższy ciąg poszlak oraz ich logiczny związek wskazał Sąd Okręgowy w Białymstoku, w pisemnym uzasadnieniu prawomocnego wyroku skazującego Jana

P1 z dnia 19 września 2005 r., sygnatura III K 104/04, które jest znane Panom Senatorom, jako że w złożonym oświadczeniu do niego się odwoływali.

Prokurator Generalny, pomimo posiadania prerogatywy do wywiedzenia kasacji w trybie art. 521 § 1 k.p.lc., nie jest uprawniony do pozaustawowego wskazywania innych ewentualnych poszlak (nie wskazanych w wyroku), chyba że czyniłby to jedynie w kasacji zaskarżając prawomocny wyrok skazujący.

Należy podkreślić, że jeden z obrońców Jana P zaskarżając kasacją wskazany wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, podniósł między innymi rażącą obrazę art. 5 § 2 k.p.k. a także 7 k.p.k., kwestionując prawidłowość procedowania przez Sąd w zakresie wskazania zespołu poszlak i ich logicznej ciągłości.

Wszystkie kasacje obrońców Jana P Sąd Najwyższy oddalił, stwierdzając że jest to sprawa poszlakowa, w której zasada swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) ma podwójne zastosowanie. W pierwszej kolejności dotyczy ona oceny przeprowadzonych dowodów i ustalenia na ich podstawie faktów stanowiących poszlaki. Dalszym etapem jest stwierdzenie, czy ustalone już fakty (poszlaki) dają podstawę do poczynienia ustaleń co do faktu głównego, to jest popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu przestępczego.

W ocenie Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy w Białymstoku, w sposób bardzo szczegółowy i wnikliwy przeanalizował i usystematyzował wszystkie zgromadzone poszlaki tak, że tworzą one zamknięty łańcuch, którego nie naruszają żadne rozsądne wątpliwości i w racjonalnie uzasadniony sposób nie może być przedstawiona inna wersja od zarzucanej Janowi P

Reasumując, stwierdzić należy, że w realiach przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do wywiedzenia w trybie art. 521 § 1 k.p.k. kasacji na korzyść Jana P od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 kwietnia 2006 r., sygnatura II AKa 1/06, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 19 września 2005 r., sygnatura III K 104/04.

z wyrazami szacunku

Robert Jędruski